

Dosarul nr.1a-1363/20
Centru
1-18155387-02-1a-24072020

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător : Irina Țonov

DECIZIE
În numele Legii
(dispozitiv)

20 mai 2022
Chișinău

municipiul

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

***** Diaconu

Judecătorii

Marcel Juganari și Elena

Cojocari

Grefier

Cristina Ulinici

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

Sergiu Balaban

Judecând în ședință de judecată publică, apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia și apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2019 în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, originar din s. *****, r-nul Cantemir, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, pînă la reținere a activat în funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a IP Ciocana a DP mun. Chișinău, cetățean al RMoldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 16.05.2018 - 30.01.2019;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 22.02.2019 - 03.09.2019;

Judecarea cauzei în instanța de recurs: 15.11.2019 - 19.05.2020;

Rejudecarea cauzei în instanța de apel: 24.07.2020 - 20.05.2022.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415 **alin.(1)**; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie.

Admite apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30.01.2019, casează total această sentință și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lozovan Vitalie se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal și se aplică pedeapsa sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de 500 u.c., ce constituie 100 000 (una sută mii) lei și conform art. 88 alin. (5) Cod penal, pentru aflarea inculpatului în arest preventive în prezenta cauză în perioada 26.10.2017 - 02.04.2018 și anume 5 (cinci) luni și 7 (șapte) zile, se atenuiază pedeapsa, stabilindu-i pedeapsa finală 4000 (patru mii) u.c., ce constituie 80 000 (optzeci mii) lei.

Se respinge ca nefondată cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de de 743 (șapte sute patruzeci și trei) lei.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală va fi pronunțată public la **05 iulie** 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

***** Diaconu

judecător

Elena Cojocari

judecător

Marcel Juganari

Dosarul nr.1a-1363/20
Centru
1-18155387-02-1a-24072020

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

Judecător : Irina Țonov

DECIZIE
În numele Legii

20 mai 2022
Chișinău

municipiul

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecătorii

Cojocari

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

***** Diaconu

Marcel Juganari și Elena

Cristina Ulinici

Radu Sâli

Sergiu Balaban

Judecând în ședință de judecată publică, apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia și apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului

Lozovan Vitalie declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2019 în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, originar din s. *****, r-nul Cantemir, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, pînă la reținere a activat în funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a IP Ciocana a DP mun. Chișinău, cetățean al RMoldova, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 16.05.2018 - 30.01.2019;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 22.02.2019 - 03.09.2019;

Judecarea cauzei în instanța de recurs: 15.11.2019 - 19.05.2020;

Rejudecarea cauzei în instanța de apel: 24.07.2020 - 20.05.2022.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelurilor declarate de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia și avocatul Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

*Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pentru fapta săvârșită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalente cu 20 lei, ceea ce constituie suma de 40000 (patruzeci mii) lei.*

Ținând-se cont de termenul aflării inculpatului sub arest preventiv pînă la numirea cauzei spre judecare, de la 26.10.2017 pînă la 02.04.2018, și anume 5 luni și 7 zile, ***** a fost liberat complet, de executarea pedepsei cu amendă în sumă de 40000 (patruzeci mii) lei, în conformitate cu prevederile art.88 alin.(5) Cod penal.

A fost respinsă cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpatul a cheltuielilor judiciare suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, în sumă de 743 lei.

*Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul Lozovan Vitalie în perioada lunilor august-octombrie 2016, deținând funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a Inspectoratului de poliție Ciocana a DP, mun. Chișinău, realizându-și intenția de pretindere și primire de bani ce nu i se cuvin, susținând că va influența persoanele publice responsabile de combaterea traficului ilicit de droguri să nu îndeplinească acțiuni de înregistrare a informației privind faptul comercializării drogurilor și să-i asigure protecția lui ***** Valeriu în vederea realizării drogurilor, personal a primit de la ***** Valeriu câte 2000 lei lunar, pentru sine, afirmând că banii sunt destinați pentru alți angajați ai IP Ciocana, acțiuni contrare exercitării funcțiilor sale de serviciu.*

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică, traficul de influență, în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale.

*Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia a declarat apel, prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2019, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de 326 alin.(3), lit. b) Cod penal, stabilindu-i în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

În conformitate cu prevederile art. 62, 65 alin.(3) CP a-i aplica pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele de drept, pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării lui Lozovan Vitalie în arest preventiv, de la 26.10.2017 până la 14.04.2018, de inclus în termenul închisorii.

A încasa de la Lozovan Vitalie cheltuielile judiciare în sumă de 743 lei, conform tabelului anexat.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, la cercetarea bazei probante instanța de fond nu a dat apreciere probelor din punct de vedere al coroborării lor și a reținut ca fiind pertinente și utile doar declarațiile inculpatului Lozovan Vitalie, care este persoana interesată în proces.

În așa mod instanța a încălcat prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală conform căruia „Instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii” și art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală - fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzută de art.326 alin.(3) Cod penal, este pe deplin confirmată și se remarcă următoarele:

Potrivit art. 46 din Codul penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

În sensul Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, expresia grup infracțional organizat desemnează un grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj financiar sau un alt avantaj material.

Totodată, prin prisma prevederilor Legii nr.50 din 22.03.2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, criminalitatea organizată este un fenomen social care cuprinde grupurile și organizațiile criminale, activitatea criminală a acestora, faptele infracționale comise de membrii grupurilor și organizațiilor criminale, actele preparatorii ale grupurilor și organizațiilor criminale și ale membrilor acestora în vederea comiterii de infracțiuni, precum și alte infracțiuni care, conform Codului penal, se consideră comise de un grup sau o organizație criminală.

Astfel, nu s-a reținut că, în cadrul cauzei penale există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 326 alin.(3) lit.b) Cod penal, fiind efectuată corect, care și-a găsit confirmarea prin totalitatea probelor acumulate și examinate.

La fel, consideră că instanța de fond în mod neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 743 lei.

Potrivit prevederilor art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală „cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal”, iar potrivit alin.(3) al aceleiași norme „cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Alineatul (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totodată legislatorul a expus suficient de clar în art.229 din Codul de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat astfel:

Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri j de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionalizează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat,

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile Judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului,

obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate în cauza penală dată în sumă de 743 lei urmează să fie încasate de la Lozovan Vitalie.

La fel, s-a stabilit, că inculpatul Lozovan Vitalie în privința căruia există bănuială rezonabilă confirmată prin probele cercetate în instanța de judecată a comis infracțiunea trafic de influență, acesta a profitat de funcția sa pe care o deținea și s-a folosit de atribuțiile de serviciu în vederea obținerii unei remunerații ilicite.

Astfel, în condițiile art.65 din Codul penal al Republicii Moldova, care stabilește că, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, consider necesar în speța dată, de a-i aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept. În susținerea acestui fapt, urmează a fi invocată atentarea gravă a inculpatului la relațiile sociale care reglementează buna funcționare a serviciilor publice a căror desfășurare normală implică combaterea și reprimarea faptelor acelor persoane care, speculând influența lor pe lângă un funcționar, creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

În consecință, acuzarea consideră, că probele prezentate de către procuror în învinuirea formulată inculpatului ***** conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal în cadrul judecării cauzei sunt suficiente, veridice, pertinente, concludente și incontestabil pot fi puse la baza unei decizii de condamnare în conformitate cu învinuirea adusă.

La fel, nefiind de acord cu sentința primei instanțe a declarat apel și avocatul Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie, solicitând casarea sentinței instanței de fond, reexaminarea cauzei și pronunțarea unei decizii de

achitare, în temeiul art. 390 al. 1 CPP, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.3 lit. b) CP.

Menționează că, în temeiul art. 29 alin.(4), 385 alin.(4) —(6) CPP, practicii CEDO aferente speței, pentru motivele invocate în declarația părții apărării „ Cu privire la constatarea aplicării excesive a măsurii preventive sub formă de arest și încălcarea art. 3 a Convenției CEDO” din 23.06.2018 anexată la dosar, a constata (doar cu titlu de constatare) că au avut loc: încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului; încălcări a drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și anume a: articolului 3; 5§ 1; 6§ 1 și 13 din Convenție.

Deținerea excesivă în stare de arest continuu timp de 1 an 5 luni și 7 zile în general, cât și 5 luni și 7 zile doar pe actuala cauză penală a persoanei bănuite/învinuite/inculpate - a afectat evident și iremediabil și fără necesitatea a mai fi demonstrat separat, dreptul la apărare efectivă a persoanei bănuite/învinuite/inculpate, fapt ce condiționează achitarea persoanei și încetarea imediată a cauzei penale.

În motivarea apelului înaintat, avocatul a indicat că la înaintarea rechizitoriului, precum și la propunerea adoptării sentinței de condamnare de 6 ani închisoare, de către acuzare, nu au fost respectate prevederile legale procesuale și nu a fost motivată soluția propusă instanței. La fel, la adoptarea sentinței de condamnare instanța de judecată nu a respectat prevederile procesuale. Or, conform prevederilor art. 384 al.3, 385 al. 1 p.1-4, 389 al. 1 CPP -1 sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar sentința de condamnare se adoptă numai cu condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Iar acuzarea nu a probat vinovăția inculpatului.

La fel, instanța de judecată urma să respecte prevederile art.99 alin. (2), 101 alin (1)-(3) CPP, potrivit cărora „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor” și respectiv „ instanța de judecată este obligată ...să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”. în context, potrivit alin.(4) a normei citate, ”Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”. Și instanța de judecată, în opinia părții apărării, reieșind din normele procesuale precizate, precum și în conformitate cu prevederile art. 314 alin. (2) și 315 CPP, coroborate cu norma specială a art. 24 alin.(3) CPP care prevede că „Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora

părțile au avut acces în egală măsură” - urma să admită poziția apărării și să excludă din rechizitoriu probele acuzării indicate în lista de probe și puse la baza învinuirii ce se contestă și anume:

- declarațiile martorului ***** Valeriu, și coacuzat a lui Lozovan Vitalie, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-193/2017, 12-1-32350-05052017 din 19 iulie 2018);

- declarațiile tot așa numitului martor ***** Viorel, la fel și coacuzat inițial a lui Lozovan Vitalie și ***** Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-247/2017, 12-1-42614-200652017 din 11 iulie 2018);

- declarațiile martorului ***** Natalia, la fel coacuzat inițial a lui Lozovan Vitalie și ***** Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-308/2017, 12-1-48820-14072017 din 09 august 2018).

Astfel, nu pot fi admise ca probe concludente și pertinente declarațiile așa numitor martori a acuzării ***** Valeriu ***** Viorel și ***** Natalia, toți coacuzati a lui Lozovan Vitalie, date în cadrul altor dosare penale în calitate de inculpați (dar audiați ca martori), pentru motivul că nu au fost cercetate în cadrul urmăririi penale, cât și nici în instanța de judecată fapt prin ce se încalcă evident principiul contradictorialității prevăzut la art. 24 CPP. La fel, nu pot fi admise ca probe utile aceste declarații și pentru motivele indicate în demersurile părții apărării în faza urmăririi penale înregistrate la 07.03.2018 cu privire la încetarea urmăririi penale și cu privire la explicarea bănuielii și învinuirii, rămase fără răspuns, cât și pentru motivele invocate în Demersul înregistrat la 03.05.2018 în temeiul art. 295 CPP cu privire la încetarea urmăririi penale; cu privire la declararea nulă a probelor; cu privire la adunarea probelor și respectiv cu privire la clasarea cauzei penale, la fel rămase fără examinare și remise formal instanței de fond pentru examinare prin scrisoarea nr. 779/17-3812 din 15.05.2018. În aceeași ordine de idei, nu pot fi admise ca probe utile aceste declarații ale acuzaților, și reieșind din solicitările succinte ale apărării din procesul verbal cu privire la aducerea la cunoștință a materialelor cauzei, respinse formal prin Ordonanța nemotivată din 27.04.2018, care urmează a fi anulată. În context cu normele indicate mai sus și motivele de fapt, instanța nu a respectat și recomandările din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19.06.2006 nr.5 „privind sentința judecătorească”, în special pp.3 al.1; 6; 7 al.2. și nici art.6 al.1 Convenția CEDO, în sensul pronunțării unei Sentințe motivate și legale.

Or, instanța de fond nu s-a expus referitor la motivele apărării ce demonstrează nevinovăția inculpatului și anume circumstanțele constatate prin declarațiile inculpatului audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit f.d. 94,

recunoscut prin ordonanța din 26.10.2017 f.d. 92, precum și audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit f.d. 98, recunoscut prin ordonanța din 26.10.2017 f.d. 95. Or, bănuitul și învinuitul Lozovan Vitalie, la acel moment colaborator al poliției, a declarat și comunicat cert și clar organului de urmărire penală, că declarațiile lui ***** Valeriu sunt niște acuzații false, date sub formă de răzbunare pentru că nu i-a acordat protecție informatorului, inclusiv fiind provocat de colaboratorii poliției, fiindu-i promise facilități, adică aplicarea alin.(5) art. 217 CP. Și, fiind evidente divergențele dintre declarațiile lui ***** V. și ale învinuitului Lozovan Vitalie, era obligatoriu de efectuat acțiunea procesuală de confruntare și întocmit procesul – verbal de confruntare între unicul martor Valeriu ***** și învinuitul Vitalie Lozovan, potrivit art. 113, care expres prevede, că „În cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, se procedează la confruntarea acestor persoane, inclusiv cu cele ale căror declarații sânt defavorabile bănuितului, învinuitului, dacă este necesar, pentru aflarea adevărului și înlăturarea divergențelor”; Persoanele confruntate se audiază privitor la relațiile dintre ele, la faptele și circumstanțele în privința cărora declarațiile depuse anterior se contrazic” citat închis. Or, repet, Lozovan V. fiind audiat în calitate de bănuित și învinuit a declarat, că persoana cu nume „Valeriu” alias „Moldovan” (adică ***** Valeriu) o cunoaște deoarece îi furniza informații operative. Nu a primit careva sume bănești de la el pentru oferirea a careva protecții. Cu adevărat a primit suma de 2000 lei. Dar nu a promis o protecție atât lui ***** V., personal, nici mai mult ca atât unui careva grup criminal organizat. Acești 2000 i-a acceptat de la ***** Valeriu formal, pentru a-l putea menține în continuare pe acesta în calitate de informator și totodată a-și restitui cât de cât cheltuielile personale legate de ***** V., adică sumele de bani oferite lui ***** V. ca recompensă pentru informațiile primite de la acesta. În timpul audierilor Lozovan Vitalie a negat categoric cele relatate de *****. Iar la întrebarea adresată lui ***** în ședința de judecată dacă cineva poate să confirme faptul că Lozovan Vitalie i-a promis ”protecție”, acesta a menționat clar că nu, deoarece ei tot timpul se întâlneau în doi. Relațiile cu Lozovan pînă la reținere erau foarte bune, iar ulterior s-au înrăutățit. Și aceste circumstanțe nu au fost verificate în cadrul urmăririi penale, precum și nu au fost combătute de acuzare în instanța de judecată.

Mai mult, precum rezultă din materialele anexate la cauza penală, sentința de condamnare a lui ***** V., propriile declarații ale acestuia date în ședința de judecată – la momentul audierii acestuia de către organul de urmărire penală pe o altă cauză penală, precum și la momentul condamnării acestuia, ***** V. era consumator ilicit de droguri, cât și persoană dependentă. Totodată, la întrebările înaintate către instituțiile abilitate și anume –dacă declarațiile unui consumator ilicit de droguri, pot fi apreciate ca fiind veridice dacă nu a fost efectuat „controlul treziei,, înainte de a fi audiat - Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Prin răspunsul nr. A07.PS01Rj02-4891 din 21.11.2018 a răspuns, că ”despre caracteristicile somatice, neurologice si psihice ale starii generale a persoanei care consuma ocazional sau abuziv substanțe stupefiante se poate vorbi în coraport cu tipul si denumirea drogului, cantitatea administrate la o doză, ultima priză administrată, istoricul maladiilor anterioare ș.a. Acuzele din sevraj si starea generală curentă a persoanei vor corespunde in mare parte acestor caracteristici enunțate, dacă sunt apreciate de un medic specialist...Iar pentru a analiza veridicitatea declarațiilor unei persoane care utilizează substanțe psihoactive și pentru un proces de audiere corect și echidistant ar trebui să se cunoască mai multe informații suplimentare despre consumator...etc. raportul interuman și instituțional este benefic dacă este realizat cu profesionalism și deontologic, atât la evaluarea medicală care include o descriere specializată și argumentată a stării generale a persoanei cât și în timpul, la interacțiunea cu reprezentanții organelor de drept, care sunt responsabili de protecția consumatorului și a populației în general”.

Prin răspunsul nr. 01-12/1645 din 27.11.2018 oferit de Dispensarul Narcologic Republican s-a constatat faptul că „comportamentul uman aflat in stare de ebrietate alcoolica si/sau droguri, simptomele psihosomatice și neurologice, capacitatea de judecată ori cea motorie sunt absolut diferite la diferite categorii de persoane, in dependență de o serie de factori și este imposibil sa oferim un răspuns general valabil pentru toate categoriile de persoane”.

a) Totodată, Sentința pronunțată nu este clară învinuitului, în sensul că care probe anume concret demonstrează învinuirea lui Lozovanu Vitalie, or instanța a ”motivată în general, doar din considerente logice” acuzarea, indicând probele la general și nemotivat. Și această obiecție a apărării este confirmată și prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19.06.2006 nr.5 „privind sentința judecătorească”, în special pp.19, care explică, că la examinarea cauzei în învinuire trebuie să fie indicat, iar sentința trebuie să conțină analiza probelor privind fiecare capăt de învinuire. Și deja total sfidător, nici acuzarea, precum și nici instanța nu a răspuns la cererile înaintate la terminarea urmăririi penale, ci s-a ”grăbit” să finiseze dosarul.

b) Dar, cel mai grav, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, de către Procuror s-au dat citire formal probelor invocate de acuzare în listă, dar fără să se indice ce probă, care anume circumstanțe de fapt dovedesc și concret prin ce dovedesc învinuirea adusă (dar de fapt nici evident că era imposibil de argumentat o motivare a învinuirii, în cazul în care evident această învinuire nici nu există). Ca consecință, în judecată s-au ”cercetat” 2 probe a acuzării alcătuite din...doar declarațiile a unui coacuzat, informator nemulțumit că nu a fost ”protejat” (și care eventual pot confirma învinuirea doar potrivit alin. (1) a art. 326, dar și aceasta neprobată și prin alte probe), în privința inculpatului învinuit într-o infracțiune, ce presupune condamnarea, în caz de probare a vinovăției, la 7 ani de închisoare cu

executare. Respectiv, s-a mai făcut trimitere la declarațiile încă a 2 acuzație, care, precum am motivat supra urmează a fi excluse din lista de probe, mai mult, precum se va motiva mai jos, acestea nici nu sunt utile, ne mai vorbind de pertinente. Și instanța de judecată a adoptat o Sentință de condamnare în baza acestor probe.

Ca consecință, partea apărării este lipsită de posibilitatea depunerii unui apel efectiv, or nu cunoaște motivele de fapt și de drept ce au stat la baza întocmirii rechizitoriului, apoi propunerii soluției de condamnare în cuvântare de către acuzare, care, în contradicție cu prevederile art. 93 alin. (2) CPP a fost bazată doar pe presupuneri și concluzii logice, iar în final de adoptare a sentinței de condamnare.

Consideră că, în cazul dat urmează a fi pronunțată o hotărâre de achitare pe motiv că fapta incriminată (adică relațiile de colaborare a colaboratorului de poliție Lozovan V. cu informatorul ***** V.) nu conține elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin 3 (dar nici cel puțin a alin.1 art. 326) pentru următoarele motive:

Potrivit art. 8 CPP inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Consideră că urma a fi pronunțată o Hotărâre de achitare pe motiv că fapta incriminată (adică relațiile de colaborare a colaboratorului de poliție Lozovan V. cu informatorul ***** V.) nu conține elementele infracțiunii și nu a fost confirmată vinovăția prin probele prezentate de partea acuzării cum ar fi: *procesul - verbal de ridicare din 12.10.2017, documente f.d. 10, 74; procesul - verbal de ridicare din 08.12.2017, documente f.d. 26, 74; procesul - verbal de ridicare din 02.03.2018, documente f.d. 53, 74; - declarațiile așa numitului martor ***** Valeriu, și coacuzat a lui Lozovan Vitalie, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-193/2017, 12-1-32350-05052017 din 19 iulie 2018) precum e indicat în rechizitoriu și puse la baza învinuirii ce se contestă. La fel, nu s-a confirmat categoric o careva învinuire adusă lui Lozovan Vitalie și prin declarațiile: tot așa numitului martor ***** Viorel, la fel și coacuzat inițial a lui Lozovan Vitalie și ***** Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-247/2017, 12-1-42614-200652017 din 11 iulie 2018) precum e indicat în rechizitoriu și puse la baza învinuirii ce se contestă, cât și tot așa numitului martor ***** Natalia, la fel coacuzat inițial a lui Lozovan Vitalie și ***** Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-308/2017, 12-1-48820-14072017 din 09 august 2018) precum e indicat în rechizitoriu și care, repetăm, nu pot fi acceptate ca probe concludente și pertinente, or nu confirmă absolut nici o circumstanță din învinuire.*

Astfel, în opinia părții apărării în instanța de apel urmează a fi reținute anume circumstanțele constatate prin declarațiile inculpatului audiat în judecată, prin care s-au confirmat declarațiile acestuia date în calitate de bănuit și învinuit în cadrul

urmăririi penale f.d.94-95, precum s-a motivat la punctul 2.3) supra că: persoana cu nume „Valeriu” alias „Moldovan” (adică ***** Valeriu) o cunoaște deoarece îi furniza informații operative. Nu a primit careva sumă bănești de la el pentru oferirea careva protecții. Cu adevărat a primit suma de 2000 lei. Dar nu a promis o protecție atât lui ***** V., personal, nici mai mult ca atât unui careva grup criminal organizat. Acești 2000 lei ia acceptat de la ***** Valeriu formal, pentru a-l putea menține în continuare pe acesta în calitate de informator și totodată a-și restitui cât de cât cheltuielile personale legate de ***** V., adică sumele de bani oferite lui ***** V. ca recompensă pentru informațiile primite de la acesta. În timpul audierilor Lozovan Vitalie a negat categoric cele relatate de *****. Iar la întrebarea adresată lui ***** în ședința de judecată dacă cineva poate să confirme faptul că Lozovan Vitalie i-a promis ”protecție”, acesta a menționat clar că nu, deoarece ei tot timpul se întâlneau în doi. Relațiile cu Lozovan pînă la reținere erau foarte bune, iar ulterior s-au înrăutățit.

Mai mult, în instanța de judecată ***** V. a declarat clar și cert, că suma de 2000 lei oferită lui Lozovan V. era doar pentru protecția lui personală. La fel a declarat, că atât Lozovan V. personal, nici prin intermediul lui, nu s-a întâlnit nici odată cu consumatori ori realizatori de droguri, precum și că Lozovan V, atât personal, cât și prin intermediul lui ***** V. nu a dat indicații, sfaturi., etc altor persoane consumatori, realizatori de droguri. Și aceste circumstanțe nu au fost verificate în cadrul urmăririi penale, precum și nu au fost combătute de acuzare în instanța de judecată.

Astfel, probele invocate de partea acuzării, în conformitate cu art.95 CPP nu pot fi reținute ca probe pertinente, deoarece nu conțin elemente de fapt, ce servesc la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale ce ar demonstra fapta incriminată inculpatului. Or, prin probele indicate nu s-a confirmat absolut învinuirea, acestea conținând doar informație despre faptul, că inculpatul Lozovan Vitalie s-a întâlnit cu ***** Valeriu, a discutat. Și atât, mai mult nici o informație utilă de genul că s-a discutat despre trafic de influență și primirea sumelor de bani, au fost transmise aceste sume de bani, pentru cine concret, că s-a discutat despre organizarea, formarea și conducerea grupului criminal organizat a cărui protecție ar fi exercitat Lozovan Vitalie.

Faptul, că ***** Valeriu, fiind informator al unui colaborator de poliție a dat declarații calomnioase împotriva acestuia, fiind nemulțumit de anumite fapte, în circumstanțele constatate și necombătută de acuzare, nu poate constitui o faptă prejudiciabilă prevăzută de norma penală incriminată, ori nu a existat și nici nu putea să existe, cît și nu s-a probat intenția, scopul, buna știință, consecințele ori prejudiciul survenit sau care pot surveni în urma acțiunilor imputate lui Lozovan Vitalie. Or, pentru a fi imputată infracțiunea prevăzute de art.326 CP, este necesar, că să fie săvârșită o faptă cu intenție directă, iar motivul infracțiunii se exprimă, în

principal, în interesul material, fapte și consecințe ce nu și-au găsit confirmare în acțiunile imputate inculpatului. Or, pentru a califica acțiunea încriminată ca o faptă penală, nu există obiectul material al infracțiunii, care nici nu a fost indicat în învinuire. Dar, eventual, chiar fiind indicat, lipsește un semn obligatoriu a acestei componente de infracțiune și anume latura obiectivă. Astfel, în acest sens legislatorul a prevăzut, că pentru încadrarea faptei în baza alineatului 3 a art. 326, făptuitorul trebuie să săvârșească acțiunea, care să fie probată în judecată de, precum e indicat în rechizitoriu ”a pretins și a primit de la Valeriu ***** suplimentar o taxă lunară de 2000 lei, menționând că sumele respective dânsul urmează să le transmită colaboratorilor de poliție responsabili de combaterea traficului ilicit de droguri, pentru a-i determina să îndeplinească acțiuni contrar funcțiilor sale și anume: să nu înregistreze potrivit modului stabilit informația privind faptul comercializării drogurilor, să protejeze membrii grupului de eventuale investigații desfășurate de organele de drept, prestând-le informații despre posibile percheziții sau alte acțiuni procesuale, atât timp cât vor realiza drogurile și să nu-i denunțe organului de urmărire penală, acțiuni contare exercitării funcțiilor sale ”. Însă, inculpatului nu i s-a motivat concret o asemenea acțiune infracțională. Deci, nu poate fi vorba de latura obiectivă a infracțiunii date. Ori, sub aspectul laturii subiective a infracțiunii, despre prezența scopului pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: în prim plan probarea de transmitere a sumelor de bani anume destinate pentru protecția promisă, legătura dintre membrii grupului criminal organizat, întâlnirile, indicațiile primite în scop de organizare a așa numitei protecții, etc. În continuare, sub aspectul laturii obiective a infracțiunii, pentru a califica fapta ca infracțiune, este necesar, ca făptuitorul, prin un șir de acțiuni, să protejeze grupul criminal.

Mai mult, apărarea consideră, că prin pornirea urmăririi penale și înaintarea acuzării – s-a admis o încercare a organului de urmărire penală de a camufla eventual o reținere continuă a unui învinuit, după expirarea a 12 luni de detenție permisă maxim de lege.

Deci, făcând o analiză în ansamblul lor a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, având în vedere circumstanțele cauzei, consider că instanța de apel urmează să ajungă la concluzia nevinovăției inculpatului și achitarea acestuia, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, cât și din prevederile art. 51 CP și 101 CPP în coroborare cu norma art. 389 alin.(1) și (8) CPP, care prevăd că: sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și respectiv că: (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod,

se interpretează în favoarea inculpatului. Iar sentința de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare și au fost înlăturate toate dubiile privind vinovăția persoanei.

Totodată, anterior, *****, în calitatea procesuală de bănuț de facto pe prima cauză penală intentată în baza art. 217 prim alin.4 lit.b) și d) din CP la 26.10.2016 ora 17.05. Și, odată expirat termenul de detenție de 12 luni, învinuitul deja pe actuala cauză pe art. 326 alin.3 lit.b) din CP, *****, a fost reținut de facto pe prezenta cauză la 26.10.2017 ora 17.10, măsura preventivă tot fiind prelungită până la data de 14.04.2018. Iar ulterior măsura preventivă areștul a încetat de drept prin Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 aprilie 2018, prin care Lozovan V. A fost condamnat la 13 ani și 6 luni închisoare cu executare. Astfel, Lozovan V. a fost deținut continuu în stare de areșt preventiv 1 an 5 luni și 7 zile pe ambele cauze penale intentate în urma unei aceleiași acțiuni infracționale imputate. Iar calculat separat doar pe actuala cauză penală intentată în temeiul art. 326 CP - 5 luni și 7 zile, tot termenul deținerii doar în faza urmării penale.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, apelurile procurorului și avocatului în numele inculpatului, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

*Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2020, s-au admis recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și de către avocatul Balaban Sergiu în numele inculpatului, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *****, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.*

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Radu Sâli a susținut integral argumentele apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofți - Rusanovscaia și respingerea ca fiind nefondat apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie.

Avocatul Balaban Sergiu și inculpatul Lozovan Vitalie au solicitat respingerea apelului declarat de procuror, admiterea apelului declarat de partea apărării, casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lozovan Vitalie să fie achitat.

Judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pe baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie, cu admiterea apelului procurorului cu casarea totală a sentinței și

pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, Sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Potrivit art. 409 Cod de procedură penală, 1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate *supra* sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod de Procedură Penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de Procedură Penală”.

Potrivit art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *pct.1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, lit. c) dacă apelul este nefondat; pct.2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

În conformitate cu art. 436 Cod procedură penală, (1) *Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.* (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Colegiul penal reține că acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat alte probe noi și doar s-a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Situația de fapt și de drept reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungând eronat la concluzia că în ședința de judecată nu s-a dovedit vina inculpatului Lozovan Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal și că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor, examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, verificând probele materiale examinate în ședința de judecată în fond precum și în instanța de apel, dându-le o nouă apreciere, Colegiul penal **constată că:**

În perioada 08.06.2016 - 28.10.2016 Lozovan Vitalie, deținînd funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a Inspectoratului de poliție Ciocana a DP mun. Chișinău și urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a creat în prealabil un grup criminal organizat pe care, în perioada lunilor august - septembrie a anului 2016, prin intermediul lui Valeriu *****, l-a aprovizionat cu heroină în cantitate totală de 390 grame. Primul conștientizînd caracterul ilegal al acțiunilor membrilor grupului criminal organizat tot de el, care erau implicați în activitatea de distribuire a heroinei consumatorilor finali și care eventual puteau fi identificați de către colaboratorii de poliție care au obligația de a contracara traficul ilicit de droguri, în cadrul discuțiilor purtate cu Valeriu *****, susținînd că are influență asupra colaboratorilor de poliție responsabili de contracararea traficului ilicit de droguri, în perioada lunilor august - octombrie a anului 2016, aflîndu-se în mun. Chișinău, a pretins și a primit de la Valeriu ***** suplimentar o taxă lunară de 2000 lei, menționînd că sumele respective dînsul urmează să le transmită colaboratorilor de poliție responsabili de combaterea traficului ilicit de droguri, pentru a-i determina să îndeplinească acțiuni contrar funcțiilor sale și anume: să nu înregistreze potrivit modului stabilit informația privind faptul comercializării drogurilor, să protejeze membrii grupului de eventuale investigații desfășurate de organele de drept, prestîndu-le informații despre posibile percheziții sau alte acțiuni procesuale, atît timp cît vor realiza drogurile și să nu-i denunțe organului de urmărire penală, acțiuni contare exercitării funcțiilor sale.

Astfel, pentru aceste acțiuni intenționate Lozovan Vitalie a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal, conform indicilor calificativi - *traficul de influență, adică, pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine și alte persoane, de către o persoană care are influență și care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni comise în interesul unui grup criminal organizat.*

Astfel, Colegiul penal conchide că *prin acțiunile sale intenționate*, Lozovan Vitalie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal, conform indicilor calificativi - *traficul de influență, adică, pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine și alte persoane, de către o persoană care are influență și care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni comise în interesul unui grup criminal organizat.*

Fiind audiat în ședina de judecată în instanța de apel inculpatul Lozovan Vitalie a susținut apelul declarat de către avocat în numele său, solocitând admiterea acestuia în temeiul motivelor expuse, cu respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat. Menționează că învinuirea adusă îi este clară, vina nu o recunoaște, nu a pretins suma de 2000 lei de la ***** Valeriu.

În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Lozovan Vitalie, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate. A declarat că, că vina nu o recunoaște invocând, că în luna septembrie 2016 a primit de la ***** Vitalie suma de 2000 lei pentru ca să afle și să-i comunice ultimului cine de la IP Ciocana se interesează de dânsul, ...ca ***** să nu mai fie deranjat... el a primit suma de 2000 lei pentru că știa că la IP Ciocana activează 40 de colaboratori operativi și este imposibil de stabilit ce măsuri speciale de investigații întreprinde fiecare colaborator, acestea sunt măsuri secrete, dar gândind ca va putea să-l racoleze pe ***** Vitalie ca informator i-a promis că îl va ajuta, nu avea de gând să influențeze pe cineva, totodată ***** Vitalie îi datora o sumă de bani de aceea s-a gândit că prin această metodă își va recupera datoria, suma de 2000 lei a primit-o numai în luna septembrie 2016, iar în luna octombrie a fost reținut, niciodată nu a fost telefonat și rugat de ***** Vitalie de a influența vreo persoană.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal reține că, vinovăția inculpatului, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi:

- *Procesul - verbal de ridicare din 12.10.2017*, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile documentelor procedurale din cauza penală de

învinuire a lui ***** Valeriu, Lozovan Vitalie și alții. Fiind analizate datele consemnate, ca rezultat al acțiunilor procesuale efectuate. Copiile actelor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - documente. /f.d. 10, 74/;

- *Procesul - verbal de ridicare din 08.12.2017*, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile sentințelor de condamnare a inculpaților ***** Valeriu și ***** Viorel. Din conținutul hotărârilor menționate, se constată, că ***** Valeriu, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364/1 Cod de procedură penală, a recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale a le cet. Lozovan Vitalie, privind primirea taxei lunare de 2000 lei, pentru a influența colaboratorii de poliție. Declarațiile lui ***** Valeriu, sînt confirmate parțial și prin declarațiile inculpatului ***** Viorel, care la fel fiind audiat în condițiile martorului, acceptând aplicarea procedurii art. 364¹ Cod de procedură penală, a comunicat că Lozovan Vitalie, îl scoate pe ***** Valeriu de la multe ce face, fiind ca un tată pentru acesta. Deseori îl protejează, pentru ilegalitățile comise. Copiile hotărârilor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - documente./f.d. 26, 74/;

- *Procesul - verbal de ridicare din 02.03.2018*, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost ridicată copia sentinței de condamnare a inculpatei ***** Natalia. Din conținutul hotărârilor menționate, se constată, că ***** Natalia, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364/1 Cod de procedură penală a recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale a le cet. Lozovan Vitalie, privind relația sa cu ***** Valeriu, confirmând declarațiile ultimului. Copia hotărârii ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 a fost anexată la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - documente./f.d. 53, 74/;

- *copia sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.1-247/2017 din 11.07.2017*, prin care instanța de judecată audiindu-l pe inculpatul ***** Viorel, sub jurământ, a reținut că inculpatul ***** Viorel ...nu cunoaștea că Lozovan Vitalie are careva legături cu drogurile sau careva legături cu ***** Valeriu..., după ce a fost reținut analizând evenimentele petrecute a dedus că ***** Valeriu purta discuții telefonice cu Lozovan Vitalie, dar nu a văzut ca ***** Valeriu și Lozovan Vitalie să aibă careva legături, ***** Valeriu vorbea că Lozovan Vitalie îl scapă de la multe ce face și îl socotea ca tată, ***** Valeriu i-a spus că are un prieten mare care și îl învață de toate ce să facă și cum să facă. Crede că avea în vedere că îi ține protecție, el spunea că are un prieten, și-a dat seama când a fost reținut că este Lozovan Vitalie deoarece a văzut că vorbeau, nu cunoaște ce vorbeau..." / f.d.29, Vol.I /;

- *declarațiile martorului ***** Valeriu*, care a declarat, că pe cet. Lozovan Vitalie îl cunoaște din anul 2011. A făcut cunoștință cu acesta, în legătură cu faptul că a fost suspectat de către Lozovan Vitalie, de circulația ilegală a drogurilor. Astfel, în perioada 2011-2016, a oferit informații privind persoanele care consumă și care nemijlocit se ocupau cu circulația ilegală a drogurilor. De fiecare dată, pentru informația oferită, Lozovan Vitalie, îi oferea mijloace bănești pentru necesități personale. A concretizat, că pe perioada a 3 luni de zile, adică, lunile august-octombrie 2016, către data de 10 a fiecărei luni, a oferit lui Lozovan Vitalie suma de 2000 lei. Suma lunară de 2000 lei, era oferită lui Lozovan Vitalie, pentru a fi protejat în anumite situații de risc, privind faptele ce circulație ilegală a drogurilor. Suma de 2000 lei a fost stabilită de Lozovan Vitalie și cerută de acesta, pentru a putea influența colaboratorii, pentru al lăsa în pace. Lozovan Vitalie, niciodată, nu i-a comunicat datele colaboratorilor, care urma să-i influențeze în interesul său. În perioada august-octombrie 2016, când a oferit mijloacele bănești indicate, nu a fost deranjat de careva colaboratori de poliție din acel sector, necătând la faptul că îl cunoșteau și îi cunoștea. Nu cunoaște, dacă banii transmiși lui Lozovan Vitalie, au fost transmiși cărorva colaboratori, important pentru el era ca să nu fie deranjat. Declarațiile depuse pe marginea cazului, privind circulația ilegală a drogurilor, unde a fost implicat și pentru ce a fost condamnat, le susține pe deplin.

Fiind audiat pe marginea cauzei penale în care a fost condamnat pentru circulația ilegală a drogurilor, ***** Valeriu a declarat că, drogurile depistate i-au fost transmise lui de către Lozovan Vitalie pentru a le vinde. Cu Lozovan Vitalie a făcut cunoștință cu aproximativ 4 ani în urmă, el activând în calitate de colaborator de poliție. El îi transmitea lui heroină, de unde Lozovan o obținea, ***** susține că nu cunoaște. Aproximativ cu 3 – 4 luni în urmă, el s-a apropiat de Lozovan Vitalie cunoscând că el este colaborator de poliție cu rugămintea de a-l ajuta să rezolve problemele lui din instanța de judecată, unde este inculpat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) Cod penal, la el fiind depistate opium. Cauza penală se examinează în Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău. Adresându-i lui Lozovan Vitalie rugămintea respectivă, acesta i-a promis că va discuta cu procurorul de caz și că va fi nevoie de 500 euro. El i-a spus că nu dispune de asemenea sume de bani și atunci el i-a transmis heroină și i-a spus să o vândă și să obțină suma de bani necesară. Astfel, Vitalie Lozovan i-a transmis heroină de mai multe ori, de aproximativ 10 ori, de fiecare dată câte 10 grame, iar ultimele două ori a câte 20 grame. Procedura era următoare, el îi transmitea personal heroina din mână în mână, în prealabil telefonând-l și stabilind locul întâlnirii. De obicei se întâlneau în locuri diferite, în fața Inspectoratului de poliție Ciocana de aproximativ 5 ori, în Parcul Afganejilor de aproximativ 3 ori, iar ultima dată s-au întâlnit la IP Ciocana, ultima dată la 26.10.2016, aproximativ la orele 15:00 când el

i-a transmis 20 grame de heroină. S-au mai întâlnit lângă magazinul „Fidesco” din sect. Ciocana, mun. Chișinău, o dată lângă magazinul „Punguța” tot din sect. Ciocana. După ce îi transmitea heroina, el de îndată îi transmitea sumele de bani pentru procurarea acestora. Bani respectivi îi obținea din vânzarea heroinei altor persoane, a vândut la mai multe persoane, numărul exact nu-l poate indica. În timpul transmiterii heroinei, ea deja era ambalată în pachetele a câte 10 grame. Ulterior, ***** heroina transmisă o reambala în pachetele mai mici a câte 0,25 grame, pe care le vindea contra sumei de 700 lei. Astfel, din vânzarea heroinei, în total a obținut 8 (opt) ori a câte 16000 lei și 2 (două) ori a câte 32000 lei, adică făcând un calcul 192000 lei el i-a transmis lui Lozovan Vitalie, iar diferența de 35000 a fost partea lui care și-a atribuit-o. Cu excepția lui Vitalie Lozovan, el de la alte persoane nu a luat droguri pentru vânzare. Menționează că este consumator de droguri din anul 1998, aflându-se la evidență medicul narcolog. La întrebarea de ce suma transmisă lui Lozovan Vitalie depășește cu mult suma de 500 de euro, echivalentul a aproximativ 10000 lei, acesta a comunicat că făcea reparație în apartament și avea nevoie de bani. La întrebarea adresată lui dacă Lozovan Vitalie în calitate de colaborator de poliție i-a promis protecție în cazul în care va fi reținut cu droguri, acesta a declarat că Lozovan Vitalie i-a promis protecție iar pentru asta îi achita lunar la data de 10 a fiecărei luni suma de 2000 lei. La întrebarea adresată lui dacă mergea singur la întâlnire cu Vitalie Lozovan, acesta a comunicat că de fiecare dată era singur. La întrebarea adresată lui dacă a vândut droguri altor persoane, ultimul a declarat că a vândut droguri aproximativ la 6 – 7 persoane, totodată a comunicat că drogurile le-a vândut și prin intermediul altor persoane, cum ar fi Sergiu alias „Caban” care locuiește în sect. Ciocana, mun. Chișinău, Sergiu care lucra la piață, astfel prin intermediul lor a vândut aproximativ câte 2 grame, fiindu-le transmise la realizare cu 600 lei – 0,25 grame, iar la alte persoane le vindea cu 700 lei. Mai mult de jumătate din suma de 192000 lei, transmisă lui Vitalie Lozovan, a fost obținută prin intermediul acelor două persoane. A menționat că transmitea droguri și unei persoane cu numele Sașa cu porecla „Dlinî” căruia i-a transmis ca la toți. De asemenea a mai transmis la realizare droguri și prin intermediul unui alt Sergiu, despre care știa că activează în calitate de taximetrist la „14222”, cu care făcea legătura prin intermediul telefonului în care era salvat numărul respectiv de telefon. Telefonul dat i-a fost luat de către niște persoane care s-au prezentat ca fiind colaboratori de poliție, cu aproximativ 5 zile în urmă, care au intrat în casă, i-au pus o căciulă pe cap și i-au luat două telefoane, 16000 lei și un pachetel de 0.20 grame de heroină. Pe faptul dat nu a depus plângere la poliție. Despre acest fapt i-a comunicat lui Vitalie Lozovan care i-a spus că el se va clarifica cu ei, spunându-i că după ce vor finisa cu realizarea heroinei, el îi va stabili. În cadrul audierii ***** a menționat că și-a amintit cantitatea totală de heroină transmisă lui de către Lozovan pentru realizare,

menționând că acesta i-a transmis de 23 de ori câte 10 grame de heroină și 8 ori câte 20 grame de heroină. Din vânzarea acestei cantități, el i-a transmis lui Vitalie Lozovan aproximativ 640000 lei, dintre care suma de aproximativ 32000 lei el și-a atribuit-o lui, foarte mult nu a câștigat deoarece și el este consumator și consuma heroină din cantitatea totală transmisă lui la realizare de către Vitalie Lozovan. Întrebat dacă declarațiile corespund realității având în vedere divergențele din declarații, ultimul a comunicat că și-a adus aminte referitor la această sumă de bani și anume 640000 lei. A comunicat că declarațiile le-a dat benevol și de cele comise se căiește sincer. Totodată a declarat că dacă Vitalie Lozovan va fi eliberat, el va avea probleme mari, din motiv că l-a denunțat, referitor la suma de 2000 de lei pe care i-o achita lunar lui Lozovan, menționează că banii din spusele lui Lozovan erau pentru alți colaboratori de poliție „ca să închidă ochii”, și pentru ca să îl scoată din orice problemă, iar în cazul în care se va întâmpla ceva, să creeze impresia că nu se cunoaște./f.d. 75-76, vol.I, f.d. 153-156, vol. II/;

- *extrasul din Registrul de Stat al populației* prin care se atestă că inculpatul are un copil minor la întreținere /f.d.89/;

- revendicarea MAI pe numele inculpatului, conform căreia se atestă că Lozovan Vitalie a fost arestat la 26.10.2016, în baza art. 42-217¹ alin. (4) /f.d.101/.

Colegiul, analizând declarațiile martorilor consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilite de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Așa dar, conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct

de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În scopul argumentării sentinței, instanța de judecată a invocat că, ..., nu s-a constatat faptul că inculpatul Lozovan Vitalie ar fi comis traficul de influență în interesul unui grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art.326 alin.(3) lit.b) Cod penal fiindcă, grupul criminal organizat este o formă a participației în care participanții acționează întotdeauna cu înțelegere prealabilă, grupul criminal se evidențiază prin stabilitate, prin existența unor legături strânse permanente între membrii grupului, acționând prin metode și forme individuale specifice, prin organizare în prealabil a membrilor grupului, având scop comun de a comite una sau mai multe infracțiuni.În speță, lipsesc cel puțin două persoane care ar fi prelucrat, planificat detaliat planul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, structura ierarhică, distribuția rolurilor între participanți, stabilitatea activului de bază al grupului și structurii ei organizaționale, distribuția rolurilor între membrii grupului, înțelegerea prealabilă privitor la săvârșirea în comun a infracțiunii, ceea ce este caracteristic grupului de persoane care acționează cu înțelegere prealabilă în scopul săvârșirii în comun a unei infracțiuni.În speță s-a constatat că, Lozovan Vitalie a pretins și a primit de la martorul ***** Valeriu câte 2000 lei lunar, pe parcursul a trei luni consecutive în anul 2016, susținând că are influență asupra angajaților Inspectoratului de Poliție Ciocana, unde activează traficanțul de influență, și că, în caz de eventuală necesitate și anume în cazul în care martorul ***** Valeriu va fi prins că realizează droguri, i-ar determina să nu-și exercite atribuțiile de serviciu în modul corespunzător. ... Din circumstanțele constatate rezultă lipsa înțelegerii prealabile între Lozovan Vitalie și alte persoane în comiterea traficului de influență”.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) Colegiul penal relevă că, potrivit doctrinei, *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii analizate (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a

remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin.(1) art.326 CP RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

În fond, înțelesul noțiunilor „pretindere”, „acceptare” și „primire” ne este cunoscut din investigațiile asupra infracțiunii specificate la alin.(1) art.324 CP RM. Urmează doar să se facă o ajustare la esența juridică a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea

unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Pentru existența infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de denunțare publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin.(1) art.326 CP. în asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin.(1) art.326 CP RM. în astfel de cazuri, cele comise vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM.

De regulă, infracțiunea specificată la alin.(1) art.326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul. Excepția de la această regulă este stabilită la lit.d) alin.(2) art.326 CP RM, avându-se în vedere ipoteza când infracțiunea prevăzută la alin.(1) art.326 CP RM este urmată de obținerea rezultatului scontat.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova incriminată inculpatului Lozovan Vitalie urmează a fi relatat că aceasta presupune agravanta - *comiterea infracțiunii în interesul unui grup criminal* prevăzut în art.46 care urmează să fie apreciat în mod adecvat.

Colegiul penal reiterează că , grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

Această formă de participatie se deosebeste de altele, descrise anterior, după criteriul ei de stabilitate, de statornicie.

Statornicia grupului organizat este indicată de durata existenței acestui grup în timp. Durata poate consta din timpul ce s-a scurs de la formarea grupului până la săvârșirea primei infracțiuni din numărul celor plănuite de membrii grupului. Ea poate consta, de asemenea, din durata de timp, în care membrii grupului au săvârșit infracțiuni.

Pe lângă criteriul de timp, gradul înalt de coordonare și statornicie a legăturilor dintre membrii grupului criminal poate fi indicat de existența unui plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete.

Totodată, statornicia relațiilor dintre membrii grupului, la rândul său, exprimă nu doar gradul înalt de coordonare a acțiunilor și comportării lor, dar și caracterul retras, nivelul de izolare de societate al acestei formațiuni infracționale (cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină etc.).

Criteriul statorniciei, de obicei, presupune intenția membrilor grupului criminal organizat de a săvârși nu doar o singură infracțiune, ci mai multe. Totodată, statornicia grupului criminal organizat poate să se manifeste prin acțiunile multiple de organizare, planuire și pregătire detaliată a unei infracțiuni.

Din cele explicate rezultă că fiecare persoană ce intră în grupul criminal organizat nu este un simplu participant la acest grup, ci membru al grupului, indiferent de locul și funcțiile ce i-au fost încredințate în cadrul desfășurării planului de activitate criminală. Aceste concluzii rezultă și din faptul că legea nu limitează participarea la grupul organizat doar prin acțiuni de autorat sau coautorat, cum este cazul participăției simple sau complexe.

Membrii de rând ai grupului criminal organizat pot să nu știe de unele infracțiuni concrete, săvârșite de alți membri ai acestui grup. În asemenea situații ei vor purta răspundere penală doar pentru participarea în grupul criminal organizat și pentru faptele lor personale, săvârșite de ei întru executarea planului activității criminale a grupului organizat, conform articolelor respective ale părții speciale a CP.

În acest context, Colegiul penal consideră nefondate motivațiile aduse de instanța de fond în favoarea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal la art. prevăzut la art. 326 alin. (1) Cod penal, reieșind din următoarele considerente:

Atât în ședința de judecată a instanței de fond cât și în cea de apel, acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpat.

În acest context, Colegiul penal reține că, Lozovan Vitalie prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 02.04.2018 (anexată la materialele cauzei) a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2) și (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b),d) Cod penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor (heroinei) în scop de înstrăinare, cu folosirea situației de serviciu, de către un grup criminal organizat în calitate de organizator și coautor, în proporții deosebit de mari.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2022, s-au admis apelurile avocatului Marinescu Dumitru în interesele inculpatului Homutov *****, al inculpatului Homutov *****, al avocatului Nevreanschi Veaceslav în interesele inculpatului Malai *****, al avocatului ***** în interesele inculpatului *****, inclusiv din oficiu, din alte temeieri, și în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală al RM, s-a casat parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02.04.2018, în partea stabilirii pedepsei inculpaților *****, Homutov ***** și Malai *****, și în baza art106 Cod penal, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Astfel, *****, în perioada lunilor august - octombrie a anului 2016, exercitînd funcția de ofițer de investigații a Inspectoratului de Poliție Ciocana, al Direcției Poliție, mun. Chișinău, acționînd împreună și de comun acord cu *****, Natalia *****, Boțoc *****, Fedosov *****, Alexandrov *****, Malai *****, Homutov ***** și alte persoane, au creat în prealabil, pentru comiterea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, un grup criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia potrivit cărora, el activînd în calitate de organizator și coautor, pentru transformare, procurare, păstrare, expediere, transportare, distribuire și înstrăinare a drogurilor în scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut drogul - heroina, care în perioada lunilor august - octombrie a anului 2016 pînă la 26.10.2016, aflîndu-se în mun. Chișinău, în mai multe etape a transmis-o spre realizare lui *****. ***** Valeriu la rîndul său împreună cu Malai *****, cantitatea de heroină transmisă spre realizare de către *****, o reambalau în pachețele mai mici a cîte 0,15 și 0,25 grame care, le transmitea spre realizare lui ***** Natalia *****, Boțoc *****, Fedosov *****, Alexandrov *****, Malai *****, Homutov ***** și alte persoane, prin intermediul cărora heroina transmisă de către ***** era distribuită consumatorilor finali.

Prin urmare, reieșind din conținutul declarațiilor martorului ***** Valeriu, conform cărora s-a stabilit, că el este consumator de droguri din anul 1998. Tot el, o perioadă de 3 luni: august-octombrie 2016, către data de 10 a fiecărei luni, la indicația lui Lozovan Vitalie i-a transmis ultimului suma de 2000 lei lunar. Suma lunară de 2000 lei, era oferită lui Lozovan Vitalie, pentru ca el, ***** Valeriu, în

timp ce se ocupa de realizarea heroinei transmise de către Lozovan Vitalie, să nu fie deranjat de colaboratorii de poliție. Din spusele lui Lozovan Vitalie, această suma el urma să le transmită colegilor pentru „a-1 lăsa în pace” pe ***** Valeriu, pentru a nu fi efectuate percheziții la domiciliu acestuia, pentru a fi preîntâmpinat despre planificarea acestor acțiuni procesuale. Lozovan Vitalie, niciodată, nu i-a comunicat datele colaboratorilor, care urma să-i influențeze. În perioada lunilor august-octombrie 2016, când a transmis mijloacele bănești indicate, el nu a fost deranjat de careva colaboratori de poliție din acel sector, necătînd la faptul că îl cunoșteau ca fiind consumător de droguri. Nu cunoaște, dacă banii transmiși lui Lozovan Vitalie, au fost în final transmiși colaboratorilor de poliție, important pentru el era ca să nu fie deranjat. Declarațiile depuse pe marginea cazului, privind circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, unde a fost implicat împreună cu Lozovan Vitalie și alți membri ai grupului criminal și pentru ce a fost condamnat, le susține pe deplin.

În cadrul cercetării judecătorești, martorul ***** Valeriu susținând cele declarate la urmărire penală, a făcut declarații amănunțite vizând acțiunile inculpatului Lozovan Vitalie și rolul acestuia în activități ilicite, acestea fiind coerente și consecvente, iar la analizarea lor se atestă că se coroborează cu alte probe, acumulate în cadrul procesului penal, examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Analizând declarațiile martorului ***** V. în coroborare cu alte probe, urmează a fi luat în considerație faptul, că perioada de transmitere periodice spre vânzare a heroinei (08.06.2016-28.10.2016) de către Lozovan V. lui ***** V. coincide cu perioada pretinderii și primirii de către Lozovan V. de la ***** V. a taxei lunare în sumă de 2000 lei pentru „protecție” (lunile august-octombrie 2016), care urma a fi transmisă altor colaboratori pentru: informarea lui ***** V. privitor la eventualele percheziții efectuate la domiciliul acestuia, privitor la împiedicarea persoanelor competente de a înregistra faptul comercializării drogurilor transmise de către Lozovan Vitalie, etc.

Reieșind din declarațiile lui ***** V., drogurile i-au fost transmise pentru vânzare doar de către Lozovan V. a câte 10- 20 grame, în formă solidă, care urmau a fi fărâmițate și reambalate în pachetele mai mici pentru a le vinde consumătorilor finali. Toată activitatea ilegală privind circulația drogurilor (heroinei) ce includea: pregătirea ambalajelor de staniol pentru împachetarea heroinei, fărâmițarea boțurilor de heroină, păstrarea, distribuirea pe pachetele și înstrăinarea ilegală a drogurilor, se desfășura la domiciliul lui ***** V de către el personal inclusiv și de către alți membri ai grupului criminal: ***** Natalia, Malai ***** ș. a.. din care considerent este cert faptul, că „protecția ” activității ilegale de comercializare a drogurilor, acordată de către Lozovan Vitalie se răsfrângea inclusiv și asupra altor membri ai grupului criminal organizat.

Astfel, aceste declarații coroborează în totalitate cu declarațiile martorului ***** Viorel. (care audiat în calitate de inculpat, sub jurământ, în baza art. 364/1 CPP, în cadrul cauzei penale privind circulația drogurilor în scop de înstrăinare), reflectate în sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, nr. 1-247/2017 din 11.07.2017 (anexată la materialele cauzei), conform cărora acesta a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii privind păstrarea ilegală a drogurilor pentru consum propriu, procurate periodic de la cet. ***** Valeriu, căruia drogurile a fost transmise spre realizare de către Lozovan Vitalie. La fel a declarat, că ***** Valeriu îi povestea că are un „prieten mare”, numindu-l „fratele meu”, care îl scapă de multe ce face și care îl învață toate ce să facă și cum să facă, totodată asigurându-i protecție. Și-a dat seama că este vorba de Lozovan Vitalie, în perioada când ei toți au fost reținuți pentru circulația ilegală a drogurilor (heroinei), perioada în care ***** V. și Lozovan V. se întâlneau și discutau. ***** V. povestea că Lozovan V. îl scapă de la multe ce face, și îl socotea ca un tată.

Conform procesului - verbal de ridicare din 12.10.2017, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile documentelor procedurale din cauza penală de învinuire a lui ***** Valeriu, Lozovan Vitalie și alții. Fiind analizate datele consemnate, ca rezultat al acțiunilor procesuale efectuate. Copiile actelor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - *documente*.

Conform procesului - verbal de ridicare din 08.12.2017, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile sentințelor de condamnare a inculpaților ***** Valeriu și ***** Viorel. Din conținutul hotărârilor menționate, se constată, că ***** Valeriu, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale ale cet. Lozovan Vitalie, privind primirea taxei lunare de 2000 lei, pentru a influența colaboratorii de poliție. Declarațiile lui ***** Valeriu, sînt confirmate parțial și prin declarațiile inculpatului ***** Viorel, care la fel fiind audiat în condițiile de audiere a martorului, acceptând aplicarea procedurii art. 364¹ Cod de procedură penală, a comunicat că cunoaște că anume Lozovan Vitalie, îl scoate pe ***** Valeriu de la multe ce face, fiind ca un tată pentru acesta. Deseori îl protejează, pentru ilegalitățile comise. Copiile hotărârilor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - *documente*.

Conform procesului - verbal de ridicare din 02.03.2018, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost ridicată copia sentinței de condamnare a inculpatei ***** Natalia. Din conținutul hotărârii menționate, se constată, că ***** Natalia, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a

recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale ale cet. Lozovan Vitalie, privind relația sa cu ***** Valeriu, și anume specificând că Lozovan Vitalie îi transmitea substanțe narcotice lui ***** Valeriu pentru realizare, care la rândul său le vindea, prin intermediul ei, Nataliei ***** , precum și a cet. Alexandrov A., Fedosov S. și Homutov D., toți dovedindu-se a fi membri ai grupului criminal organizat de către Lozovan Vitalie, prin intermediul lui ***** Valeriu; Copia hotărârii ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 a fost anexată la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - *document*.

Instanța de fond la adoptarea sentinței se contrazice și prin faptul, că deși există o sentință de condamnare în privința inculpatului Lozovan Vitalie, prin care el este deja recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2) și (3), 46, 217¹ alin.(4) lit.b), d) Cod penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor heroinei) în scop de înstrăinare, cu folosirea situației de serviciu, de către un grup criminal organizat, el participând în calitate de organizator și coautor, tot în aceeași perioadă de timp, conform convingerii instanței „Lozovan Vitalie acordă protecția întregii activități ilegale de circulație a drogurilor, organizate de el, doar unei singure persoane”, coautorului și complicelui său ***** Valeriu.

Cu referire la infracțiunea incriminată, prevăzută de art. 326 alin.(3) Cod penal, traficul de influență, *săvârșit în interesul unui grup criminal organizat*, urmează de menționat, că reieșind din materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești prezența acestuia este pe deplin confirmată și se remarcă următoarele:

Potrivit art. 46 din Codul penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

În sensul *Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate*, expresia grup infracțional organizat desemnează un grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj financiar sau un alt avantaj material.

Totodată, prin prisma prevederilor *Legii nr.50 din 22.03.2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate*, criminalitatea organizată este un fenomen social care cuprinde grupurile și organizațiile criminale, activitatea criminală a acestora, faptele infracționale comise de membrii grupurilor și organizațiilor criminale, actele preparatorii ale grupurilor și organizațiilor criminale și ale membrilor acestora în vederea comiterii de infracțiuni, precum și alte infracțiuni care, conform Codului penal, se consideră comise de un grup sau o organizație criminală.

Natura și succesul acțiunilor ilicite ale grupului criminal organizat este condiționat de aptitudinile și performanțele individuale ale celor care aparțin acestor grupări. Devotamentul și legăturile personale sunt esențiale pentru bunul mers al rețelei și sunt elementele cheie ale relațiilor. Se remarcă faptul că nu toate persoanele care alcătuiesc o rețea sunt la fel de importante. De obicei, rețeaua este grupată în jurul unor indivizi cheie (sau nucleu) (în speță Lozovan Vitalie și ***** Valeriu), prin intermediul cărora se derulează majoritatea legăturilor rețelei (în speță ***** N., Malai Iu., Homutov D., Alexandrov A.,. Boțoc S.).

Astfel, grupul criminal organizat poate fi privit ca o solidaritate instinctivă, brutală, interesată, care se reunește în dauna statului, a legii, sunt acei indivizi care preferă să-și câștige existența și bunurile mai degrabă prin căi ilegale decât prin muncă.

Totodată, nu este necesar ca din momentul constituirii asocierii, fiecărui participant să i se distribuie sarcina pe care o va îndeplini în aplicarea planului infracțional, existând posibilitatea ca unii membrii să contribuie la realizarea unor acte, iar alții să fie absenți. Actul de crimă organizată poate fi înțeles ca fiind orice act infracțional săvârșit de un membru al grupării, dacă acel act a fost comis în folosul grupului din care face parte.

Acțiunea de sprijinire a unui grup criminal organizat constă în punerea în aplicare a unui act de voință asumat conștient și în deplina cunoștință de cauză, de către una sau mai multe persoane, de a aduce o contribuție concretă, fără a-și asuma calitatea de membru, la îndeplinirea scopului grupului infracțional organizat.

Nu are relevanță dacă inițiativa aparține persoanei sau persoanelor în cauză ori a unui exponent al grupului infracțional organizat.

De asemenea, este lipsit de importanță modul cum se realizează acest sprijin, faptul că el privește întreaga activitate a grupului sau numai anumite acțiuni ale acestuia, că este temporar sau de durată.

Este de remarcat că atât aderarea la un grup infracțional organizat, cât și sprijinirea acestuia se săvârșesc după constituirea grupului, ambele acțiuni raportându-se la o entitate deja existentă (în speță, perioada pretinderii și primirii de către Lozovan V. de la ***** V. a taxei lunare în sumă de 2000 lei pentru „protecție” (lunile august-octombrie 2016), care urma a fi transmisă altor colaboratori pentru: informarea lui ***** V. privitor la eventualele percheziții efectuate la domiciliul acestuia, privitor la împiedicarea persoanelor competente de a înregistra faptul comercializării drogurilor transmise de către Lozovan Vitalie, etc., coincide cu perioada de transmitere periodice spre vânzare a heroinei (08.06.2016-28.10.2016) de către Lozovan V. lui ***** V.

Astfel, se reține că, în cadrul cauzei penale există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită, încadrarea juridică a acțiunilor

inculpatului în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiind efectuată corect, care și-a găsit confirmarea prin totalitatea probelor acumulate și examinate.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că în perioada 08.06.2016 - 28.10.2016 Lozovan Vitalie, deținând funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a Inspectoratului de poliție Ciocana a DP mun. Chișinău și urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a creat în prealabil un grup criminal organizat pe care, în perioada lunilor august - septembrie a anului 2016, prin intermediul lui Valeriu *****, l-a aprovizionat cu heroină în cantitate totală de 390 grame. Primul conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor membrilor grupului criminal organizat tot de el, care erau implicați în activitatea de distribuire a heroinei consumatorilor finali și care eventual puteau fi identificați de către colaboratorii de poliție care au obligația de a contracara traficul ilicit de droguri, în cadrul discuțiilor purtate cu Valeriu *****, susținând că are influență asupra colaboratorilor de poliție responsabili de contracararea traficului ilicit de droguri, în perioada lunilor august - octombrie a anului 2016, aflându-se în mun. Chișinău, a pretins și a primit de la Valeriu ***** suplimentar o taxă lunară de 2000 lei, menționând că sumele respective dînsul urmează să le transmită colaboratorilor de poliție responsabili de combaterea traficului ilicit de droguri, pentru a-i determina să îndeplinească acțiuni contrar funcțiilor sale și anume: să nu înregistreze potrivit modului stabilit informația privind faptul comercializării drogurilor, să protejeze membrii grupului de eventuale investigații desfășurate de organele de drept, prestîndu-le informații despre posibile percheziții sau alte acțiuni procesuale, atît timp cît vor realiza drogurile și să nu-i denunțe organului de urmărire penală, acțiuni contare exercitării funcțiilor sale.

Astfel, prin acțiunile sale Lozovan Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal, conform indicilor calificativi - *traficul de influență, adică, pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine și alte persoane, de către o persoană care are influență și care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, acțiuni comise în interesul unui grup criminal organizat.*

Mai mult ca atît, în cadrul cercetării judecătorești, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a constatat că probele administrate de acuzare coroborează între ele și confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii ce i-au fost incriminate.

Prin urmare, instanța incorect a dat apreciere probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești și nu a ținut cont că această infracțiune este de o rezonanță socială sporită, de gradul prejudiciabil a infracțiunii, propunînd o sentință

incorectă deoarece în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

În acest mod, Colegiul penal conchide că instanța de fond a pronunțat o sentință nefondată, care urmează a fi casată, iar inculpatul Lozovan Vitalie – declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

Referitor la argumentele invocate în apel de către avocatul ***** în interesele inculpatului, Colegiul penal le consideră nefondate și nu pot fi luate în considerație deoarece poartă un caracter declarativ, îndreptate exclusiv spre înlăturarea de la răspunderea penală.

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a respinge alegațiile avocatului cu privire la încetarea procesului penal deoarece Lozovan Vitalie este supus de două ori urmăririi penale pentru una și aceeași faptă, sau pe motiv că art. 326 alin.(3) lit.b) Cod penal incriminat, se absoarbe în norma art. 217¹ alin.(3) lit.d) Cod penal pentru care a fost condamnat, urmare a concurenței dintre normele generale și speciale și respectiv, concurenței dintre o parte și un întreg, Colegiul penal justifică respingerea cererii deoarece, actualmente nu este o sentință definitivă la care face referire apărarea.

Cu privire la stabilirea pedepsei Colegiul Penal reiterează că, conform art. 61 Codului penal, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.**

Potrivit art. 75 Cod penal, (1) *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește

numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. (3) Pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, stabilind termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

În acest context, referitor la pedeapsa complementară solicitată de către acuzatorul de stat – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții, Colegiul penal o consideră nefondată, or legislatorul la norma respectivă nu a prevăzut expres o asemenea pedeapsă complementară pentru persoanele fizice.

Conform art.83 Cod penal al RM „Organizatorul, instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține cont de contribuția fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, precum și de prevederile art.75.”

Astfel, careva circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală în privința inculpatului Lozovan Vitalie conform art. 76 și 77 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut.

În acest context, instanța de apel reține că la individualizarea și stabilirea categoriei pedepsei inculpatului *****, se ține cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, anterior nejudecat, are la întreținere un copil minor, nu a recunoscut vinovăția incriminată, nu se află la medicul narcolog sau psihiatru, are studii superioare și a activat în organele de drept.

Astfel, infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 8 ani.

Prin urmare, Colegiul penal reiterează că în speță aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 5000 u.c., ce constituie echivalentul a 100 000 lei, ar fi una echitabilă în raport cu normele lezate.

Totodată, potrivit art. 88 alin. (5) Cod penal, condamnatului care s-a aflat sub arest preventive până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventive, îi atenuiază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

Dat fiind faptul că, s-a constatat că în prezenta cauză penală inculpatul s-a aflat în stare de arest preventive până la numirea cauzei spre judecare, de la 26.10.2017 până la 02.04.2018, și anume 5 luni, 7 zile, aplicând prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, Colegiul penal ținând cont de termenul aflării inculpatului sub arest preventive, îi va atenua pedeapsa stabilindu-i pedeapsa finală 4000 (patru mii) u.c., ce constituie 80 000 (optzeci mii) lei.

Instanța de apel consideră că anume această pedeapsă va fi aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Cât privește cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 743 lei, suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, Colegiul penal reține că, aceasta este nefondată, motiv din care urmează a fi respinsă.

Astfel, cheltuielile efectuate în cursul procesului penal poartă denumirea generică de cheltuieli judiciare, în funcție de criteriul avansării acestora de către diverși subiecți cheltuielile judiciare implică - I. cheltuielile avansate de stat în

vederea desfășurării activității procesuale și II. cheltuielile de judecată - cele avansate de părțile în proces. Cheltuielile judiciare avansate de stat sunt cuprinse în bugetul de venituri și cheltuieli ale Ministerului Justiției, Procuraturii, Ministerului Afacerilor Interne. Art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală enumeră aceste cheltuieli, printre care enumeră și cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, ca exemplu în speță putem evidenția cheltuielile legate de investigarea unui caz de trafic de influență și pentru a stabili dacă există sau nu asemenea încălcare și cine a săvârșit-o, acțiuni fără de care nu există cauza penală și care se referă la cheltuieli avansate de stat în vederea desfășurării activității procesuale ale organului de urmărire penală.

Așadar, în vederea suportării cheltuielilor judiciare, legiuitorul a prevăzut obligația condamnatului sau trecerea lor în contul statului. Deoarece statul suportă cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar legea nu reglementează că statul beneficiază de compensarea cheltuielilor suportate la constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, fiind imposibilă altfel încadrarea faptei de trafic de influență în norma penală în lipsa unei investigații, din care motiv Colegiul penal va respinge cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, or constatările în cauză sunt necesare, obligatorii pentru desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei.

Generalizând cele expuse, Colegiul Penal va respinge ca nefondat apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie, admite apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30.01.2019, casează total această sentință și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art.415 alin.(1); 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul avocatului Sergiu Balaban în numele inculpatului Lozovan Vitalie.

Admite apelul procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30.01.2019, casează total această sentință și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lozovan Vitalie se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal și se aplică pedeapsa sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de 500 u.c., ce constituie 100 000 (una sută mii) lei și conform art. 88 alin. (5) Cod penal, pentru aflarea inculpatului

în arest preventive în prezenta cauză în perioada 26.10.2017 - 02.04.2018 și anume 5 (cinci) luni și 7 (șapte) zile, se atenuiază pedeapsa, stabilindu-i pedeapsa finală 4000 (patru mii) u.c., ce constituie 80 000 (optzeci mii) lei.

Se respinge ca nefondată cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de de 743 (șapte sute patruzeci și trei) lei.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală va fi pronunțată public la 05 iulie 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Mihail Diaconu

judecător

Elena Cojocari

judecător

Marcel Juganari